

N. K. Kristensen: Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa Lovforslaget, da den højtærede Minister har gjort Rede derfor. Det skal heller ikke være min Opgave at kritiserer Lovforslaget, heller ikke, fordi den højtærede Minister har berøvet eller rensset Lovforslaget for Svesker og andre Smaaapillerier. Princippet i Lovforslaget er det samme som i den gældende Lov, og naar den højtærede Minister mener at kunne undvære de Millioner, her er Tale om, som Indtægt for Statskassen, skal han ikke møde nogen Kritik fra min Side. Jeg tør ogsaa sige, at selv om Ministeren havde pillet noget mere ud, som han mente at kunne undvære til Statskassen, skulde han ikke i den Anledning have mødt Kritik fra min Side.

Formaalene med Loven var efter min Formening to: dels at skaffe Indtægter i Statskassen, dels at støtte Valutaen. Nu hører jeg nok, at den højtærede Minister mener, at som Valutaforanstaltning har Loven ikke haft nogen særlig stor Betydning. Dog tør han, efter hvad han udtalte, ikke paastaa, at den ikke kunde have og ikke har haft nogen valutamæssig Betydning.

Man kan godt forstaa, at det maa have voldt den højtærede Minister mange Vanskeligheder og meget Bryderi, inden han er fremkommet med dette Lovforslag, idet han ved tidligere Lejligheder stærkt har imødegaaet og kritiseret den Slags Love. Man skulde næsten mene, at Fremsettelse af et saadant Lovforslag fra en socialdemokratisk Minister var en Umulighed. Men det har nu vist sig, at Ministeren alligevel har overvundet Vanskelighederne og er fremkommet med et Forslag, som han tidligere har vist Foragt. Saadan kan det gaa her i Verden, selv for den bedste; Teori er eet, Praksis et andet. Det forekommer mig, at der deri ligger en Indrømmelse til Venstres Regering af, at den havde Ret i den Betragtning, at det var en Nødvendighed for Statskassen at forøge Indtægterne, og at det ogsaa var heldigt, om det, man vedtog, kunde virke noget i Retning af en Valutaforanstaltning. Det forekommer mig, at det vilde have klædt den højtærede Minister godt, hvis han aabent og ærligt havde erkendt, at hans tidligere Standpunkt var forkert. Ellers maa der efter min Mening blive en haabløs Uoverensstemmelse mellem den højtærede Ministers Ord og Handlinger. Under Behandlingen af Luksustoldlovforslaget i 1923 udtalte den højtærede Minister ifølge Landstingstidende Sp. 1293—94 følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil citere: „Al denne Tale om Luksus-

beskatning har efter min Mening kun det Formaal at dække over den simple og jævne Kendsgerning, at Finansministeren her skaffer sig meget betydelige Indtægtsbeløb ved ganske almindelig indirekte Beskatning; som vi kaldte det i de gode gamle Dage, da Begrebet Luksusbeskatning ikke spillede den Rolle i politiske Debatter, som det gør nu. Største Delen af de Indtægter, som skabes her, skabes ved en ordinær Finanstold paa Forbrugsgenstande af normal Art, som indgaar i almindelige Menneskers normale Forbrug, og en Del af Satserne er Beskyttelsessatser, som vil give en god Beskyttelse for de paagældende Industrier. Det er, hvad man vilde have sagt om disse Skatter i gamle Dage, da man endnu ikke var vant til de nye Udtryk, som efterhaanden er blevet gængse i den danske Rigsdag. Jeg maa sige, at paa det Omraade holder jeg mest af det gammeldags, fordi jeg tror, at det rammer Tingenes rette Navn, og jeg skal derfor ærlig indrømme, at jeg ikke er naaet nær saa langt som den højtærede Minister og den ærede Ordfører for Venstre med Hensyn til at anvende nye og finere Udtryk. Jeg regner det for at være en ganske almindelig indirekte Skattelov af den Slags, som man i alt Fald indenfor Venstre var enig om at fordømme i tidligere Tider, men det ejendommelige er jo, at Venstre har svigtet alle sine tidligere Principper i Skattespørgsmaalet, formentlig paa Grund af fordærvende Indflydelse fra konservativ Side“. Det var den højtærede Ministers Udtalelser ved denne Lejlighed, og efter alt det vil man kunne forstaa, at den højtærede Minister er en Mand, der er i stærk og fremadskridende Udvikling, særlig i konservativ Retning. Hvis disse Ord var Sandhed i den højtærede Ministers Mund den Gang, kan de jo ikke være det modsatte nu, hvis nogen anden vilde holde en lignende Tale for Ministeren. Dette fremgaar ogsaa tydeligt og klart af de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget. I Bemærkningerne staar der nemlig: Af Hensyn til Statens vanskelige økonomiske Forhold har man ikke paa det nuværende Tidspunkt ment det forsvarligt at lade Loven i sin Helhed bortfalde. Den Gang Lovforslaget blev forelagt af Venstre-regeringen, mente vi ogsaa, det var nødvendigt, men trods det blev Lovforslaget alligevel stærkt imødegaaet af den højtærede Minister og andre her i Salen. Hvis Ministeriet faar en længere Levetid, vil det sikkert møde flere af den Slags Vanskeligheder. Der er givet mange Løfter, og man har vakt mange store Forhaabninger om